

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 września 2018 r.

Sąd Rejonowy dla m. st. Warszawy w Warszawie VI Wydział Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Barbara Ciwińska

Protokolant stażysta Katarzyna Olechowska

po rozpoznaniu w dniu 25 września 2018 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa M. Ż. (1) przeciwko M. Ż. (2)

o alimenty

oraz z powództwa małoletniego A. Ż.

reprezentowanego przez przedstawicielkę ustawową A. L.

przeciwko M. Ż. (2)

o podwyższenie alimentów

1. zasądza alimenty od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz jego syna M. Ż. (1) urodzonego (...) w kwocie po 1.000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie za okres od 20 listopada 2017 roku do 30 czerwca 2018 roku, a poczynając od 1 lipca 2018 roku w kwocie po 1.300 (jeden tysiąc trzysta) złotych miesięcznie płatne do jego rąk do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
2. podwyższa alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia (...) roku sygn. akt I C 2715/16 od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz jego syna A. Ż. urodzonego (...) z kwoty 500 (pięćset) złotych miesięcznie do kwoty po 1.000 (jeden tysiąc) złotych miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej A. L. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od 20 listopada 2017 roku,
3. w pozostałym zakresie oba powództwa oddala,
4. kosztami postępowania obciąża pozwanego M. Ż. (2) i nakazuje pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa Kasa Sądu Rejonowego (...) W. w W. kwotę 900 (dziewięćset) złotych tytułem pokrycia nieuiszczonej opłaty sądowej,
5. pozostawia strony przy poniesionych kosztach postępowania,
6. wyrokowi w punkcie 1 i 2 nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

UZASADNIENIE

Pismem z dnia 20 listopada 2017 roku (data prezentaty) pełnomocnik procesowy powoda M. Ż. (1) oraz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. Ż. złożył pozew przeciwko M. Ż. (2), w którym wniósł o podwyższenie alimentów zasądzonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt I C 2715/16 na rzecz małoletniego powoda A. Ż. od pozwanego M. Ż. (2) z kwoty 500 zł do kwoty 3905 zł płatnych miesięcznie, od dnia złożenia pozwu do 5 dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w

razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk A. L. – matki jako przedstawicielki ustawowej oraz wniósł o zasądzenie alimentów od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz powoda M. Ż. (1) w kwocie po 2725 zł miesięcznie, płatnych od dnia złożenia pozwu, do 5 dnia każdego miesiąca z góry, z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w razie uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat do rąk pełnoletniego powoda. Ponadto pełnomocnik procesowy powoda M. Ż. (1) oraz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. Ż. wniósł o zasądzenie od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz powodów zwrotu kosztów procesu według norm przepisanych wraz z kosztami zastępstwa adwokackiego, rozpoznanie powództw obu uprawnionych do alimentów w ramach jednego postępowania w trybie art. 72 § 1 pkt 2 k.p.c. (współuczestnictwo formalne) i alternatywnie, z ostrożności procesowej, na wypadek, gdyby Sąd nie przychylił się do powyższego wniosku, wniósł o rozpoznanie powództw obu uprawnionych do alimentów w ramach jednego postępowania w trybie art. 219 k.p.c. (współuczestnictwo nienazwane). Ponadto strona powodowa wniosła o udzielenie zabezpieczenia roszczenia w sposób określony w pozwie. (k. 2-22 pozw)

Postanowieniem z dnia 18 grudnia 2017 roku wydanym w niniejszej sprawie tut. Sąd na czas trwania postępowania zobowiązał pozwanego M. Ż. (2) do płacenia tytułem alimentów kwot po 2.000 złotych miesięcznie na rzecz jego syna M. Ż. (1) ur. (...) płatne do rąk powoda do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pkt I), na czas trwania postępowania podwyższył alimenty zasądzone wyrokiem Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt I C 2715/16, w ten sposób, że alimenty od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz syna A. Ż., ur. (...) podwyższył z kwoty po 500 złotych miesięcznie do kwoty po 1.800 złotych miesięcznie, płatne do rąk matki powoda A. L. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat (pkt II) oraz w pozostałym zakresie wnioski o zabezpieczenie oddalił (pkt III). (k. 219-222 postanowienie) Pozwany M. Ż. (2) złożył zażalenie na powyższe postanowienie (k. 248-251)

W odpowiedzi na pozew o alimenty w piśmie z dnia 2 maja 2018 roku (data prezentaty) pozwany M. Ż. (2), zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wniósł o oddalenie roszczenia małoletniego powoda A. Ż. ponad kwotę po 800 zł miesięcznie, wniósł o oddalenie roszczenia powoda M. Ż. (1) ponad kwotę po 1000 zł miesięcznie oraz wniósł o zasądzenie na jego rzecz od powodów kosztów postępowania sądowego, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm prawem przepisanych (k. 507-514 odpowiedź na pozew)

Postanowieniem z dnia 5 września 2018 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI Cz 505/18 Sąd Okręgowy w Warszawie uchylił zaskarżone przez pozwanego M. Ż. (2) postanowienie tutejszego Sądu z dnia 18 grudnia 2017 roku wydane w niniejszej sprawie przekazując wniosek tutejszemu Sądowi Rejonowemu do ponownego rozpoznania: w zakresie punktu 1 ponad kwotę 1000 zł miesięcznie i w zakresie punktu 2 ponad kwotę 800 zł miesięcznie. Sąd Okręgowy w Warszawie ponadto w wydanym postanowieniu oddalił zażalenie pozwanego w pozostałym zakresie i pozostawił tutejszemu Sądowi Rejonowemu rozstrzygnięcie z zakresu kosztów (k. 750-752 postanowienie)

Ostatecznie na rozprawie sądowej w dniu 25 września 2018 roku pełnomocnik procesowy powoda M. Ż. (1) oraz przedstawicielki ustawowej małoletniego powoda A. Ż. wycofał wniosek o udzielenie zabezpieczenia roszczenia, który został pozostawiony do rozpoznania tutejszemu Sądowi, zaś pozwany M. Ż. (2), zastępowany przez profesjonalnego pełnomocnika, wyraził zgodę na powyższe cofnięcie wniosku o udzielenie zabezpieczenia roszczenia we wskazanym zakresie. Strony pozostały w pozostałym zakresie przy opisanych stanowiskach procesowych. (e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 roku)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Małoletni A. Ż. ur. (...) i pełnoletni M. Ż. (1) ur. (...) pochodzą ze związku małżeńskiego A. L. i M. Ż. (2) (k. 27-28 odpisy skrócone aktów urodzenia).

Wyrokiem z dnia (...) roku wydanym w sprawie o sygn. akt I C 2715/16 Sąd Okręgowy w Kielcach rozwiązał przez rozwód małżeństwo A. L. i M. Ż. (2) zawarte w dniu (...) roku bez urzekania o winie. W wydanym wyroku Sąd Okręgowy w Kielcach wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnim A. Ż. powierzył obojgu rodzicom i ustalił miejsce pobytu dziecka w miejscu zamieszkania ojca M. Ż. (2) do daty ukończenia gimnazjum, a po dacie ukończenia

gimnazjum w miejscu zamieszkania matki A. L.. Sąd Okręgowy w Kielcach kosztami wychowania i utrzymania małoletniego A. Ż. obciążył oboje rodziców i ustalił, że A. L. i M. Ż. (2) są zobowiązani do ponoszenia tych kosztów w kwocie po 500 zł miesięcznie każdy. (k. 60 akt o sygn. I C 2715/16 Sądu Okręgowego w Kielcach wyrok)

W dacie wydania orzeczenia w przedmiocie alimentów małoletni **A. Ż.** miał ukończone 15 lat, mieszkał wraz z ojcem w K. i uczył się w ostatniej klasie gimnazjalnej. Natomiast jego matka mieszkała w W.. A. Ż. do czasu ukończenia gimnazjum mieszkał wraz z ojcem, a po ukończeniu gimnazjum w sierpniu 2017 roku przeniósł się do W. i zamieszkał wraz z matką. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania A. L., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania M. Ż. (2)).

Obecnie małoletni **A. Ż.** ma blisko 17 lat. Uczęszcza do technikum samochodowego w W.. Jest fanem motoryzacji. W ramach rozrywki porusza się pojazdami po torach kartingowych. Posiada zakupiony przez swojego ojca motocykl, który użytkuje na co dzień. Zamieszkuje wraz ze swoją matką i starszym bratem w mieszkaniu swojej matki położonym w W.. Jest uczulony na trawy i brzozy i przyjmuje zastrzyki. Jego usprawiedliwione koszty utrzymania wynoszą po około 1800 zł miesięcznie i składają się na nie następujące wydatki: wyżywienie – około 800 zł miesięcznie, prywatne ubezpieczenie medyczne i wydatki związane ze zdrowiem – około 140 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 150 zł miesięcznie, abonament telefoniczny – około 100 zł miesięcznie, wydatki związane z edukacją – około 200 zł miesięcznie, środki czystości, fryzjer – około 75 zł miesięcznie, odzież i obuwie – około 150 zł miesięcznie, wydatki komunikacyjne – około 100 zł miesięcznie, inne wydatki – około 100 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania A. L., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania M. Ż. (2), k. 36-39 zestawienie wydatków, k. 45-49 kserokopia opinii psychologicznej, k. 50 kserokopia umowy o świadczenie usług medycznych, k. 99-111, 119, 127 dokumentacja dot. opłat i wydatków)

M. Ż. (1) ma ukończone 20 lat. Stwierdzono u niego niedoczynność tarczycy. W wakacje w 2017 roku podjął pracę zarobkową w restauracji i przy rozwożeniu pizzy, za co otrzymywał tytułem wynagrodzenia kwoty w wysokości kilkuset złotych, a w tegoroczne wakacje podejmował pracę polegającą na filmowaniu balu gimnazjalnego za co otrzymał wynagrodzenie w wysokości ponad 3000 zł. W 2017 roku ukończył liceum ogólnokształcące w K. i został przyjęty na studia na Wydziale Architektury Politechniki (...). W grudniu 2017 roku zrezygnował z tych studiów. Od października 2018 roku rozpocznie studia stacjonarne w Wyższej Szkole (...) w W. na kierunku inżynierii oprogramowania. Zmianę szkoły motywował tym, że w przyszłości nie chce zajmować się architekturą i jest bardziej zainteresowany sprawami związanymi z grafiką komputerową i komputerami. Decyzję o zmianie kierunku studiów i uczelni konsultował z obojgiem rodziców. Nie uczęszcza już na siłownię. Jego usprawiedliwione koszty utrzymania wynosiły w okresie od 20 listopada 2017 roku do 30 czerwca 2018 roku po około 1800 zł miesięcznie i składały się na nie następujące wydatki: wyżywienie – około 800 zł miesięcznie, udział w kosztach utrzymania mieszkania – około 150 zł miesięcznie, kosmetyki, środki czystości, fryzjer – około 75 zł miesięcznie, odzież i obuwie – około 150 zł miesięcznie, wydatki komunikacyjne – około 100 zł miesięcznie, prywatne ubezpieczenie medyczne i wydatki związane ze zdrowiem – około 100 zł miesięcznie, zakup sprzętu komputerowego i inne wydatki – około 300 zł miesięcznie. Powyższe koszty od dnia 1 lipca 2018 roku uległy zwiększeniu o wydatki związane ze studiami – około 750 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania A. L., e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania M. Ż. (2), k. 32-34 zestawienie wydatków, k. 40-42, 457-459 kserokopie zaświadczeń ze studiów, k. 50 kserokopia umowy o świadczenie usług medycznych, k. 134, 136-149, 478, 484, 486, 494 dokumentacja dot. opłat i wydatków)

A. L. ma wykształcenie wyższe ekonomiczne. Ma dwóch synów. W dacie wydania wyroku rozwodowego miała 40 lat, była zatrudniona w Generalnej Dyrekcji Dróg i (...) i jej zarobki miesięczne wynosiły około 8000 zł netto. Otrzymywała również nagrody. Nie miała możliwości dorabiania. W trakcie trwania małżeństwa wraz z mężem pozostawali w ustroju rozdzielności majątkowej. W 2010 roku za kwotę 245.000 zł zakupiła mieszkanie położone w W. o powierzchni 21 m² składające się z jednego pokoju, aneksu kuchennego i łazienki, na zakup którego wzięła kredyt hipoteczny.

W trakcie trwania postępowania rozwodowego w lutym 2017 roku zakupiła drugie mieszkanie położone w W.. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania A. L.)

Obecnie **A. L.** ma 42 lata. Po wyprowadzeniu się z K. zamieszkała w swoim mieszkaniu o powierzchni 21 m⁽²⁾ położonym w W.. W styczniu 2017 roku otrzymała wypowiedzenie z pracy w Generalnej Dyrekcji Dróg i (...) z trzymiesięcznym okresem wypowiedzenia. Od 1 kwietnia 2017 roku na podstawie umowy o pracę zatrudniona jest na stanowisku audytora w P.. Jej zarobki miesięczne wynoszą około 8000 zł netto. W marcu 2018 roku sprzedała wraz z byłym mężem dom położony w K. o powierzchni ok. 140 m² za kwotę 560.000 zł, z czego uzyskana ze sprzedaży kwota w wysokości 80.000 zł została przeznaczona na spłatę kredytu hipotecznego. W marcu 2018 roku odebrała klucze do zakupionego w lutym 2017 roku dwupokojowego mieszkania o powierzchni 47 m⁽²⁾ z aneksem kuchennym. Na zakup powyższego mieszkania przeznaczyła jak twierdzi, w całości środki pieniężne, które uzyskała ze sprzedaży domu w K.. Posiada oszczędności w wysokości 10.000-12.000 zł. W czerwcu 2018 roku wraz z synami wprowadziła się do mieszkania o powierzchni 47 m⁽²⁾ i za kwotę 2000 zł miesięcznie wynajęła mieszkanie o powierzchni 21 m⁽²⁾ położone w W.. Z powyższej kwoty, którą otrzymuje tytułem najmu spłaca raty kredytu zaciągniętego na zakup mniejszego mieszkania w wysokości 1200 zł miesięcznie oraz pozostałe koszty utrzymania tego mieszkania. Poza wynagrodzeniem w związku z wykonywaniem pracy zarobkowej i tytułem najmu nie posiada dochodów z innych źródeł. Miesięczne koszty utrzymania mieszkania, w którym mieszka wraz z synami wynoszą około 680-700 zł i składają się na nie wydatki związane z czynszem – około 500 zł miesięcznie, energią elektryczną – około 100 zł miesięcznie oraz wydatki związane z abonamentem internetowym – około 80-100 zł miesięcznie. Ponosi ponadto koszty związane z abonamentami telefonicznymi swoim i synów. Znajduje się pod opieką psychiatry i psychologa. Stwierdzono u niej niedoczynność tarczycy. Korzysta z prywatnej opieki medycznej w wysokości 30 zł miesięcznie i prywatnych wizyt lekarskich – średnio jeden lub dwa razy w kwartale, z czego koszt jednej wizyty to 150 zł. Do jej kosztów medycznych należą również leki, na które wydatkuje kwotę 300 zł kwartalnie. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania A. L., k. 43 kserokopie zaświadczeń od pracodawcy, k. 44 dokumentacja medyczna, k. 50 kserokopia umowy o świadczenie usług medycznych, k. 74-87 wydruk korespondencji elektronicznej, k. 89-95 dokumentacja dot. zobowiązań kredytowych, k. 121, 124-125, 130, 151-217, 344-355, 436-443, 459-462, 499, 553-564, 619-719, 761-764, 767-799 dokumentacja dot. opłat i wydatków, historie rachunków bankowych, potwierdzenia dot. otrzymywanych alimentów, k. 429-435 kserokopia aktu notarialnego, k. 609-617 deklaracje podatkowe, k. 618 zestawienie wydatków)

Pozwany **M. Ż. (2)** ma również wykształcenie wyższe ekonomiczne. W dacie wydania wyroku rozwodowego miał 39 lat. Od 1 kwietnia 2010 roku jest zatrudniony na podstawie umowy o pracę na stanowisku konsultanta medycznego w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania M. Ż. (2), k. 253, 515 zaświadczenie z zakładu pracy)

Obecnie pozwany **M. Ż. (2)** ma 41 lat. Jest rozwiedziony i posiada dwójkę dzieci. W dalszym ciągu zatrudniony jest na tym samym stanowisku w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W.. Jego zarobki miesięczne wynoszą ok. 6500 zł. Otrzymuje dodatkowe premie wypłacane raz na pół roku, które uzależnione są od wyników sprzedaży w firmie. Ostatnią premię otrzymał w sierpniu 2018 roku w wysokości około 7000 zł. W przeszłości prowadził działalność budowlaną. Obecnie prowadzi działalność gospodarczą związaną z transportem. W ramach prowadzonej działalności gospodarczej posiada cztery samochody ciężarowe typu TIR wzięte w leasing. Miesięczne koszty raty leasingowej wlicza w koszty prowadzonej działalności gospodarczej. Jest współwłaścicielem mieszkania położonego w K., które zostało wystawione do wynajmu za kwotę 2000 zł miesięcznie. Wraz ze swoją matką i swoim bratem jest współwłaścicielem swojego dwupiętrowego domu rodzinnego o wartości około 400.000 zł położonego na działce o powierzchni około 600 m². Pomaga swojej matce w utrzymaniu dokładając się do kosztów gazu i prądu. Posiada obecnie około 210.000 zł oszczędności. Po orzeczeniu rozwodu wraz z byłą żoną sprzedał dom wraz z działką, którą otrzymali od jego rodziców. Z otrzymanej kwoty 240.000 zł spłacił 150.000 zł kredytu zaciągniętego na budowę drugiego domu położonego w okolicach K.. Dom ten w stanie surowym zamkniętym o powierzchni około 200 m² wraz z działką o powierzchni około 800 m² obecnie wystawiony jest na sprzedaż za kwotę 290.000 zł. W 2014 roku wraz ze współniczką założył spółkę, której celem było założenie i prowadzenie domu spokojnej starości. Jest

współwłaścicielem w 1/2 udziału działki położonej pod K. o wielkości 3700 m2, którą zakupił wraz ze współniczką za kwotę 200.000 zł. Na tej działce nie ma położonych żadnych budynków. Z uwagi na to, że nie udało się zbudować domu spokojnej starości w 2017 roku spółka zakończyła działalność. W związku z czym działka została podzielona na trzy części, z czego jedna z części została sprzedana za kwotę 75.000 zł i została przeznaczona na spłatę kredytu zaciągniętego przez jego współniczkę na zakup tej nieruchomości. Pozostałe dwie działki wystawione są na sprzedaż za kwotę ok. 65.000 zł za każdą z działek. Do majątku jaki pozostał po prowadzonej działalności gospodarczej należy również działka położona w okolicach K. o powierzchni 2000 m2, która została wystawiona na sprzedaż za kwotę 150.000 zł. Obecnie M. Ż. (2) mieszka sam w wynajętym mieszkaniu położonym w K. o powierzchni 35 m2. Jest właścicielem samochodu typu bus z 2000 roku o wartości około 5000 zł. Korzysta ponadto z samochodu służbowego marki S. (...). W październiku 2017 roku sprzedał inny samochód za kwotę 6000 zł. Ponadto jest również formalnie właścicielem motocykla, z którego korzysta jego młodszy syn o wartości około 4500 zł. Opłacił wyjazd wakacyjny dziecka nad morze, na który wybrał się wraz ze swoją partnerką. Ma zobowiązania kredytowe w wysokości około 150.000 zł zaciągnięte na zakup mieszkania oraz w związku z prowadzoną działalnością gospodarczą. Nie przekazywał pełnej kwoty tytułem zabezpieczenia roszczenia alimentacyjnego, co tłumaczył pokrywaniem przez niego wydatków w trakcie spotkań z synami. Do jego kosztów utrzymania należą: koszty związane z wynajmem nieruchomości – około 900 zł miesięcznie, raty kredytowe – około 1700 zł miesięcznie, czynsz za mieszkanie przeznaczone pod wynajem – około 300 zł miesięcznie, abonament telefoniczny – około 90 zł miesięcznie. (e-protokół rozprawy z dnia 10 maja 2018 roku oraz e-protokół rozprawy z dnia 25 września 2018 r. zeznania M. Ż. (2), k. 52-59 dokumentacja dot. prowadzonej działalności gospodarczej, k. 61-71 wydruki internetowe oraz zdjęcia, k. 74-87 wydruk korespondencji elektronicznej, k. 93 dokumentacja dot. zobowiązań kredytowych, k. 253, 515 zaświadczenie z zakładu pracy, k. 254-377, 498, 526-603, 802, 804-810 dokumentacja dot. opłat i wydatków, historie rachunków bankowych oraz dokumentacja finansowa prowadzonej działalności gospodarczej, k. 429-435 kserokopia aktu notarialnego, k. 516-525, 730-732 deklaracje podatkowe, k. 803 dokumentacja medyczna)

Powołany powyżej stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o wymienione dokumenty, które nie budziły wątpliwości co do ich autentyczności pomimo tego, iż część z nich została przedstawiona w formie kserokopii. W sprawie wykorzystano również akta postępowania o sygn. I C 2715/16 Sądu Okręgowego w Kielcach. Zwrócić należy uwagę, iż strony postępowania nie kwestionowały mocy dowodowej w/w dokumentów.

Ustalenia faktyczne zostały również poczynione w oparciu o zeznania matki powodów A. L. oraz pozwanego M. Ż. (2) składane w charakterze strony.

Sąd nie oparł się na załączonych do akt paragonach, albowiem paragony nie mogą stanowić źródła uprawdopodobnienia poniesionych wydatków, ponieważ nie są one dokumentami imiennymi i na ich podstawie Sąd nie jest w stanie stwierdzić, kto pokrył wydatki na nich widniejące, ani dla kogo zostały zakupione rzeczy (por. wyrok z dnia 02 kwietnia 2008 roku, sygn. akt SN III CSK 299/07, LEX nr 393875). Sąd przy ustalaniu stanu faktycznego w sprawie nie wziął również pod uwagę nieczytelnych faktur i rachunków, które złożone zostały przez stronę powodową.

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

W myśl przepisu art. 128 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego (dalej: k.r.o.) obowiązek dostarczania środków utrzymania, a w miarę potrzeby także środków wychowania (obowiązek alimentacyjny) obciąża krewnych w linii prostej oraz rodzeństwo. Ojciec dziecka jest więc zobowiązany w pierwszej kolejności. Obowiązek alimentacyjny jest podstawowym obowiązkiem rodzica względem jego dziecka. Zgodnie bowiem z dyspozycją art. 133 § 1 k.r.o. rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania.

Zgodnie z treścią art. 135 § 1 k.r.o. zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Chodzi przy tym o zapewnienie uprawnionemu prawidłowych, a nie jedynie minimalnych warunków bytowania. Przepis ten wyraża jednocześnie zasadę ograniczenia zakresu świadczeń alimentacyjnych do usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego z jednej

strony, z drugiej zaś uzależnia je dodatkowo od możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego. Stosownie do wyroku Sądu Najwyższego z dnia 20 stycznia 1972 r. w sprawie III CRN 470/71, Lex nr 7052, w sprawach o alimenty górną granicą świadczeń alimentacyjnych są zarobkowe i majątkowe możliwości zobowiązanego. Natomiast przez usprawiedliwione potrzeby rozumie się nie tylko elementarne potrzeby polegające na zapewnieniu minimum egzystencji, ale również takie, które stworzą uprawnionemu normalne warunki bytowania odpowiadające jego wiekowi, stanowi zdrowia i wykształceniu.

Zgodnie z treścią art. 135 § 2 k.r.o. wykonanie obowiązku alimentacyjnego względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie może polegać w całości lub w części na osobistych staraniach o utrzymanie lub o wychowanie uprawnionego. W takim wypadku świadczenie alimentacyjne pozostałych zobowiązanych polega na pokrywaniu w całości lub w części kosztów utrzymania lub wychowania uprawnionego.

Ustalając zakres usprawiedliwionych potrzeb powodów, które winny być zaspokajane, Sąd miał na uwadze treść art. 96 k.r.o. według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby) jak i duchowych, a także środków wychowania według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku.

Przy ocenie zasadności żądań strony powodowej nie można jednak w świetle treści art. 133 i 135 § 1 k.r.o. pominąć zasady równej stopy życiowej rodziców i dzieci. Zasadę tą wyraził Sąd Najwyższy między innymi w uchwale z dnia 16 grudnia 1987 r. przyjmując, że dzieci mają prawo do równej z rodzicami stopy życiowej, niezależnie od tego, czy żyją z nimi wspólnie czy też oddzielnie (III CZP 91/86, OSNC 1988, nr 4, poz. 42). Jednocześnie zgodnie z utrwalonym w judykaturze stanowiskiem „usprawiedliwione potrzeby dziecka powinny być ustalone nie tylko na podstawie wieku, lecz również miejsca jego pobytu, jego środowiska, ale także możliwości zarobkowych zobowiązanych do jego utrzymania i całego szeregu okoliczności każdego konkretnego przypadku. W szczególności pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można oderwać od pojęcia zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Pojęcia te w praktyce pozostają we wzajemnej zależności i obie przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, zwłaszcza przy ustaleniu przez Sąd alimentów (orzeczenie SN z dnia 10.10.1969 r., III CRN 350/69, OSNCP 1970, nr 2, poz. 15).

Należy również zwrócić uwagę, iż zgodnie z przyjętym w orzecznictwie Sądu Najwyższego oraz literaturze prawniczej poglądem powyższe przepisy nie ograniczają się wyłącznie do dzieci małoletnich, a obowiązek alimentacyjny może obejmować także osoby dorosłe, które jednak nie są jeszcze w stanie się utrzymać samodzielnie. Wiek dziecka nie przesądza o istnieniu bądź nieistnieniu obowiązku alimentacyjnego, lecz możliwości dziecka do samodzielnego utrzymania się, dochody z jego majątku, a także niedostatek (wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 16 października 2003 roku, sygn. akt I SA/Łd 788/02, LEX nr 90294). Rodzice pełnoletniego dziecka, które kontynuuje naukę, obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem niego (wyrok Sądu Najwyższego z dnia 27 stycznia 1999 roku, sygn. akt. II CKN 828/99, Lex nr 110587). Z zaprezentowanych powyżej poglądów wyrażonych w orzecznictwie wynika jednoznacznie, że obowiązek alimentacyjny może ciążyć na rodzicach także w stosunku do pełnoletniego dziecka, które nie jest jeszcze samodzielne, kontynuuje naukę, a dochody z jego majątku nie wystarczą na pokrycie jego kosztów utrzymania w całości czy w części. W ocenie Sądu podstawową przesłanką do przyjęcia istnienia obowiązku alimentacyjnego jest fakt kontynuacji przez dziecko nauki. Wynika to wprost z zacytowanego orzecznictwa Sądu Najwyższego. Kontynuacja ta nie może oznaczać jednak samego faktu uczęszczania do jakiegokolwiek szkoły lub pobierania nauki w jakiegokolwiek dziedzinie, bez związku z dotychczasowym wykształceniem dziecka. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec pełnoletniego uczącego się dziecka istnieje wówczas, gdy wiek dziecka nie odbiega znacząco do wieku osób, które podejmują naukę w zwykłym trybie (tj. bez opóźnień organizacyjnych), a ponadto pełnoletnie dziecko wykazuje chęć nauki i jego osobiste zdolności i cechy charakteru pozwalają na rzeczywiste kontynuowanie nauki.

Zgodnie z dyspozycją art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego, w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Przez zmianę stosunków rozumieć należy wszelkie

zmiany w statusie ekonomicznym stron powodujące zmianę zakresu usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego lub też zmianę zakresu możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego.

Dla stwierdzenia czy nastąpiła zmiana stosunków w przypadku kosztów utrzymania małoletniego powoda A. Ż. czy też możliwości zarobkowych jego ojca M. Ż. (2) w rozumieniu art. 138 Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego konieczne jest zatem ustalenie czy po dacie wydania wyroku z dnia (...) roku w sprawie o sygn. akt I C 2715/16 przez Sąd Okręgowy w Kielcach, nastąpiła istotna zmiana w zakresie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, zarobkowych oraz majątkowych możliwości zobowiązanego lub istotna zmiana możliwości zaspokajania potrzeb własnymi siłami.

Od daty ustalenia alimentów od M. Ż. (2) na rzecz syna A. Ż. upłynęło blisko 20 miesięcy. W tym czasie zmieniła się sytuacja małoletniego powoda, który w dacie wydania poprzedniego orzeczenia mieszkał wraz z ojcem w K. i uczęszczał do gimnazjum. Obecnie zaś małoletni mieszka wraz z matką i starszym bratem w W. w mieszkaniu należącym do jego matki i uczęszcza do technikum samochodowego. Wraz z wiekiem istotnie wzrosły koszty związane z utrzymaniem powoda, w tym wzrosły przede wszystkim koszty związane z edukacją powoda, wyżywieniem, zakupem ubrań i obuwia.

Sąd ustalił, iż obecnie usprawiedliwione koszty utrzymania małoletniego powoda (mając na uwadze wiek małoletniego, poziom jego życia, jak również status ekonomiczny jego rodziców) wynoszą po około 1800 zł miesięcznie. W ocenie Sądu koszty utrzymania małoletniego powoda wskazane przez stronę powodową uznać należy za zawyżone, zarówno w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i doświadczenia życiowego Sądu, biorąc przy tym pod uwagę dotychczasowy poziom życia małoletniego. Za zawyżone uznać należy przedstawione przez stronę powodową wydatki związane z wyżywieniem małoletniego, które nie powinny przekraczać kwoty 800 zł miesięcznie, zakupem odzieży i obuwia, które nie powinny przekraczać kwoty 150 zł miesięcznie, a także pozostałe wydatki związane m.in. z zakupem środków czystości i kosmetyków, usługami fryzjerskimi i wydatkami komunikacyjnymi. Do kosztów utrzymania powoda Sąd nie zaliczył wydatków związanych z wypoczynkiem oraz rozrywką małoletniego powoda, tj. gokarty i inne sporty motorowe oraz koszty utrzymania motocykla. Za zawyżone należało uznać również wydatki związane z utrzymaniem mieszkania, w części przypadającej na małoletniego powoda. Wskazać należy, iż większość kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania matka małoletniego musiałaby ponosić, niezależnie od okoliczności zamieszkiwania z małoletnim.

W zakresie zaś kosztów utrzymania pełnoletniego M. Ż. (1), który w dacie wydania wyroku orzekającego rozwód jego rodziców był już pełnoletni, tutejszy Sąd ustalił, iż obecnie usprawiedliwione koszty utrzymania M. Ż. (1) (mając na uwadze jego wiek, poziom jego życia, jak również status ekonomiczny jego rodziców) wynosiły od dnia 20 listopada 2017 roku do dnia 30 czerwca 2018 roku również po około 1800 zł miesięcznie. Od dnia 1 lipca 2018 roku powyższe wydatki wzrosły w związku z zapisaniem się powoda na studia dzienne na prywatnej uczelni. W ocenie Sądu koszty utrzymania M. Ż. (1) wskazane przez stronę powodową także uznać należy za zawyżone, zarówno w świetle zebranego w sprawie materiału dowodowego, jak i doświadczenia życiowego Sądu, biorąc przy tym pod uwagę dotychczasowy poziom życia powoda. Za zawyżone uznać należy przedstawione przez stronę powodową wydatki związane z wyżywieniem powoda, które nie powinny przekraczać kwoty 800 zł miesięcznie, zakupem odzieży i obuwia, które nie powinny przekraczać kwoty 150 zł miesięcznie, a także pozostałe wydatki związane m.in. z zakupem środków czystości i kosmetyków, usługami fryzjerskimi, kosztami leczenia i wydatkami komunikacyjnymi. Do kosztów utrzymania powoda Sąd nie zaliczył wydatków związanych z wypoczynkiem powoda i jego rozrywką. Za zawyżone należało uznać również wydatki związane z utrzymaniem mieszkania, w części przypadającej na powoda. Wskazać należy, iż większość kosztów związanych z utrzymaniem mieszkania jego matka musiałaby ponosić, niezależnie od okoliczności zamieszkiwania z synem.

Art. 135 § 1 k.r.o., uzależnia ustalenie wysokości świadczenia alimentacyjnego, także od możliwości majątkowych i zarobkowych zobowiązanego alimentacyjnie.

Sąd wziął pod uwagę zeznania pozwanego na temat osiągniętych przez niego zarobków z tytułu prowadzonej działalności oraz z pracy zarobkowej na stanowisku konsultanta medycznego w firmie (...) Sp. z o.o. z siedzibą w W..

Sąd zwrócił uwagę, iż pozwany jest również właścicielem, bądź współwłaścicielem nieruchomości położonych w K. oraz w okolicach K..

W świetle tak ustalonych okoliczności faktycznych uznać należało, że kwota po 1000 zł miesięcznie, czyli łącznie po 2000 zł miesięcznie za okres od 20 listopada 2017 roku do 30 czerwca 2018 roku oraz kwota 1000 zł i 1300 zł miesięcznie, czyli łącznie po 2300 zł miesięcznie za okres od 1 lipca 2018 roku, która została zasądzona tytułem alimentów na dwoje jego dzieci, jest odpowiednia zarówno do usprawiedliwionych potrzeb powodów, jak również leży w możliwościach majątkowych i zarobkowych pozwanego. W ocenie Sądu pozwany, który nie posiada innych osób na swoim utrzymaniu, ma możliwość uzyskiwania dochodów pozwalających mu na wywiązywanie się z ciężącego na nim obowiązku alimentacyjnego wobec synów we wskazanym zakresie.

Mając powyższe na względzie Sąd:

- zasądził alimenty od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz jego syna M. Ż. (1) urodzonego (...) w kwocie po 1.000 złotych miesięcznie za okres od 20 listopada 2017 roku (czyli od daty wniesienia pozwu) do 30 czerwca 2018 roku, a poczynając od 1 lipca 2018 roku (tj. od daty, w której M. Ż. (1) rozpoczął płatne studia dzienne na niepublicznej uczelni, na które zapisał się za zgodą obojga rodziców) w kwocie po 1.300 złotych miesięcznie płatne do jego rąk do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat,
- podwyższył alimenty ustalone w wyroku Sądu Okręgowego w Kielcach z dnia (...) roku sygn. akt I C 2715/16 od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz jego syna A. Ż. urodzonego (...) z kwoty 500 złotych miesięcznie do kwoty po 1.000 złotych miesięcznie płatne do rąk przedstawicielki ustawowej A. L. do dnia 10-go każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat poczynając od 20 listopada 2017 roku (czyli od daty wniesienia pozwu),

W pozostałym zaś zakresie powództwo należało oddalić, albowiem zasądzenie od pozwanego na rzecz jego synów wyższych kwot tytułem alimentów przekraczałoby usprawiedliwione potrzeby powodów.

Należy w tym miejscu zaznaczyć, iż obowiązek alimentacyjny obciąża oboje rodziców, choć może być częściowo lub w całości realizowany poprzez osobistą opiekę nad dzieckiem.

Zdaniem Sądu, matka powodów, która także pracuje zawodowo i która osiąga zarobki w wysokości około 8000 zł netto miesięcznie, powinna przyczyniać się do zaspokojenia potrzeb finansowych powodów w pozostałej części. Sąd wziął pod uwagę okoliczność, iż małoletni powód A. Ż. niedługo stanie się pełnoletni, w związku z czym obowiązki jego matki w przypadku prawie dorosłego syna w zakresie jego wychowania oraz opieki nad dzieckiem są znacznie mniejsze niż jeszcze kilka lat temu, zaś drugi z powodów M. Ż. (1) już jest pełnoletni. Zważyć należy jednak przy tym, iż matka powodów w dalszym ciągu zajmuje się codzienną opieką i sprawami rodziny (sprząatanie, gotowanie, pranie), w związku z czym jej obowiązek alimentacyjny wobec synów powinien być odpowiednio mniejszy niż obowiązek ich ojca, który nie mieszka na stałe z nimi.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak w sentencji.

Na podstawie art. 113 ust. 1 Ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych w zw. z art. 100 k.p.c. Sąd nakazał pobrać od pozwanego M. Ż. (2) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 900 zł tytułem pokrycia kosztów opłaty sądowej (1000 zł. +500 = 1500 x12 miesięcy =18.000 x 5 % = 900), od których uiszczenia zwolniona była strona powodowa (art. 96 ust. 1 pkt 2 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych).

Na podstawie art. 100 k.p.c., biorąc pod uwagę wynik postępowania, Sąd wzajemnie zniósł koszty procesu pomiędzy stronami.

Na podstawie art. 333 § 1 pkt 1 k.p.c., wyrokowi w punkcie 1 i 2 nadany został rygor natychmiastowej wykonalności.